

DECIZIE Nr. 34/2015 din 16 noiembrie 2015
EMITENT: ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 945 din 21 decembrie 2015

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 34
din 16 noiembrie 2015

Dosar nr. 2.780/1/2015

Iulia Cristina Tarcea	- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție - președintele completului
Lavinia Curelea	- președintele Secției I civile
Roxana Popa	- președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	- președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	- judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	- judecător la Secția I civilă
Elena Floarea	- judecător la Secția I civilă
Laura-Mihaela Ivanovici	- judecător la Secția I civilă - judecător-raportor
Paula C. Pantea	- judecător la Secția I civilă
Constantin Brânzan	- judecător la Secția a II-a civilă - judecător-raportor
Lucia Paulina Brehar	- judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	- judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	- judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	- judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Elena Gherasim	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal - judecător-raportor
Emilia Claudia Vișoiu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2.780/1/2015 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Constanța - Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 33.499/212/2013*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, privind posibilitatea actualizării în cadrul executării silite a cheltuielilor de judecată stabilite printr-o hotărâre judecătorească.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării de către apelanta-intimată O.F.N.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Constanța - Secția a II-a civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin Încheierea din 4 iunie 2015, dată în Dosarul nr. 33.499/212/2013*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile vizând aplicarea dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă relativ la cheltuielile de judecată.

II. Expunerea succintă a procesului

2. Instanța de fond, Judecătoria Constanța - Secția civilă a fost investită cu judecarea unei contestații la executarea unor titluri, constând în hotărâri judecătorești definitive și irevocabile

pronunțate în procese civile vizând plângeri contravenționale și contestații la executare, în cadrul cărora au fost acordate cheltuieli de judecată.

3. În temeiul acestor titluri executorii, Cabinetul de avocat O.F.N. s-a adresat Biroului Executorului Judecătoresc B.I. pentru executarea cheltuielilor de judecată împotriva Agenției Naționale de Administrare Fiscală Constanța, iar în cadrul dosarelor de executare, executorul judecătoresc a procedat la actualizarea cheltuielilor de judecată acordate de instanță prin hotărârile pronunțate.

4. Prin cererea introductivă de instanță, contestatoarea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța, a solicitat anularea actelor de executare efectuate de Biroul Executorului Judecătoresc B.I. în dosarele de executare silită nr. 842/2013 și 843/2013, cu motivarea că executarea silită privește exclusiv cheltuielile de judecată acordate prin mai multe sentințe civile irevocabile. Aceste cheltuieli nu pot fi actualizate de către executorul judecătoresc, prin prisma dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, deoarece au caracter accesoriu și nu pot constitui obligații principale în cadrul procesului.

5. Prin Sentința civilă nr. 3.544 din 31 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 33.499/212/2013, Judecătoria Constanța - Secția civilă a respins ca fiind tardiv promovată contestația la executare formulată împotriva Somației mobiliare nr. 5 din 17 octombrie 2013 și a încheierilor nr. 3 din 17 octombrie 2013 și 4 din 17 octombrie 2013 emise de Biroul Executorului Judecătoresc B.I. în Dosarul de executare silită nr. 842/2013, precum și contestația la executare formulată împotriva încheierilor nr. 7 din 10 ianuarie 2014 și 8 din 10 ianuarie 2014 emise de Biroul Executorului Judecătoresc B.I. în Dosarul de executare silită nr. 843/2013.

A fost admisă contestația la executare formulată de contestatoarea Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța, în contradictoriu cu Cabinetul de avocat O.F.N. și O.F.N., împotriva încheierilor nr. 4 din 12 noiembrie 2013 și 5 din 12 noiembrie 2013, a somației mobiliare nr. 6 din 12 noiembrie 2013, a Adresei de înființare a poprii nr. 9 din 10 ianuarie 2014 emise de Biroul Executorului Judecătoresc B.I. în Dosarul de executare silită nr. 843/2013.

S-a dispus anularea Încheierii nr. 4 din 12 noiembrie 2013 emisă de Biroul Executorului Judecătoresc B.I. în Dosarul de executare silită nr. 843/2013 și anularea în parte a Încheierii nr. 5 din 12 noiembrie 2013, a Somației imobiliare nr. 6 din 12 noiembrie 2013 și a Adresei de înființare a poprii nr. 9 din 10 ianuarie 2014, respectiv pentru suma executată cu titlu de onorariu executor ce depășește suma de 112,66 lei.

6. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că obligația de plată a cheltuielilor de judecată, stabilită printr-o hotărâre judecătorească în cadrul unor litigii anterioare, nu constituie o obligație principală și nu poate fi actualizată potrivit dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

7. În faza procesuală a apelului, apelanții-intimați Cabinet de avocat O.F.N. și O.F.N. au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile vizând aplicarea dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, respectiv dacă cheltuielile de

judecată stabilite printr-o hotărâre judecătorească pot fi actualizate de către organul de executare.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

8. În conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, Tribunalul Constanța - Secția a II-a civilă a reținut că cerințele acestui text de lege sunt îndeplinite, deoarece: litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată în fața unui complet legal învestit; tribunalul învestit cu soluționarea apelului urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță; soluția ce se va pronunța pe fondul cauzei depinde în mod direct de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, în sensul că soluționarea apelului și, implicit, a contestației la executare este indisolubil legată de interpretarea noțiunii de obligație principală, în accepțiunea art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, respectiv, în raport cu lămurirea acestui aspect, se poate stabili dacă executorul judecătoresc poate actualiza cheltuielile de judecată în funcție de rata inflației.

9. De asemenea, instanța de trimitere a reținut că aspectul incidenței dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă la creanțele reprezentând cheltuieli de judecată nu a fost analizat în doctrină și decurge dintr-un act normativ intrat în vigoare relativ recent, prin raportare la momentul sesizării. Totodată, problema de drept poate fi considerată nouă și din perspectiva faptului că nu a mai fost dedusă judecării anterior, cât timp Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept respective, fie printr-o decizie de speță, fie printr-o decizie în interesul legii.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

10. Așa cum s-a reținut prin încheierea de sesizare, apelanții-intimați Cabinet de avocat O.F.N. și O.F.N au avut un punct de vedere comun, apreciind că sesizarea este admisibilă. Pe fondul cauzei au învederat că obligația de plată a cheltuielilor de judecată într-un proces civil, chiar dacă are din punct de vedere procesual un caracter accesoriu, totuși obligația de plată este principală, decurgând din răspunderea civilă delictuală. Aceasta, deoarece textul din art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă stabilește caracterul principal al obligației de plată raportat la dobânzi și penalități, nu raportat la alte obligații existente în titlul executoriu.

11. Apelanta-contestatoare Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța, nu și-a exprimat punctul de vedere asupra chestiunii de drept.

12. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost formulat un punct de vedere de către apelanta-intimată O.F.N., potrivit căruia, indiferent de maniera în care au fost acordate, pe calea unei cereri accesorii formulate în procesul civil sau pe cale separată principală, cheltuielile de judecată reprezintă întotdeauna o obligație principală de plată în accepțiunea art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar creditorul acesteia este îndreptățit să obțină, la cererea sa, actualizarea lor în funcție de indicele de inflație.

V. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

13. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele de judecată de la nivel național nu au identificat hotărâri judecătorești care să vizeze problema de drept în discuție, însă, din răspunsurile comunicate, se prefigurează apariția unei practici neunitare, având în vedere părerile divergente exprimate.

14. Prin Adresa nr. 1.889/C/3669/III-5/2015 din 10 august 2015 Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției Judiciare - Serviciul Judiciar Civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în această problemă de drept.

VI. Raportul asupra chestiunii de drept

15. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prelabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

16. Asupra rezolvării de principiu a chestiunii de drept sesizate, opinia judecătorilor-raportori a fost în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se circumscriu noțiunii de obligație principală în titlul executoriu și pot fi supuse actualizării în cadrul executării silite.

VII. Înalta Curte de Casație și Justiție

17. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile, raportul întocmit de judecătorii raportori, punctele de vedere formulate de părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

18. Prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

19. Procedând, în prealabil, la o analiză asupra admisibilității sesizării, se constată că sunt îndeplinite cerințele legale, având în vedere că Tribunalul Constanța - Secția a II-a civilă este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, litigiul având ca obiect o contestație la executare, în apel. Potrivit dispozițiilor art. 651 alin. (4) din Codul de procedură civilă, hotărârile pronunțate de instanța de executare sunt executorii și pot fi atacate numai cu apel, ceea ce înseamnă că există două grade de jurisdicție, fond la judecătorie și apel la tribunal.

20. Prezenta sesizare pune în discuție o chestiune de drept constând în necesitatea de a se stabili în ce măsură obligația de plată a cheltuielilor de judecată se circumscrie noțiunii de obligație principală, în accepțiunea art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cu consecința actualizării

acestora în cursul executării silite de către executorul judecătoresc. Așadar, de lămurirea acestui aspect depinde soluționarea pe fond a cauzei, adică a contestației la executare, prin care se solicită instanței a statua asupra posibilității executorului de a actualiza cheltuielile de judecată.

21. Chestiunea de drept este nouă, în sensul că nu s-a mai cerut interpretarea art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar instanța supremă nu s-a pronunțat asupra aplicării sau interpretării acestui text de lege și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

22. Dispoziția legală vizată de sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile este următoarea:

- art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform căruia:

"Art. 628. - (...) (3) De asemenea, executorul judecătoresc, la cererea creditorului, poate actualiza valoarea obligației principale stabilite în bani, indiferent de izvorul ei, potrivit criteriilor cuprinse în titlul executoriu. În cazul în care titlul executoriu nu conține niciun asemenea criteriu, executorul judecătoresc va proceda, la cererea creditorului, la actualizare în funcție de rata inflației, calculată de la data când hotărârea judecătorească a devenit executorie sau, în cazul celorlalte titluri executorii, de la data când creanța a devenit exigibilă și până la data plății efective a obligației cuprinse în oricare dintre aceste titluri."

23. Pentru a rezolva problema de drept asupra căreia instanța supremă este chemată să se pronunțe, trebuie mai întâi lămurită natura juridică de drept procesual a cererii de acordare a cheltuielilor de judecată, în sensul de a se stabili dacă aceasta are un caracter principal sau accesoriu, precum și a naturii juridice a obligației pe care o conține.

24. Potrivit dispozițiilor art. 30 din Codul de procedură civilă, în funcție de calea procedurală aleasă de parte, cererile în justiție se împart în: cereri principale, cereri accesorii, cereri adiționale și cereri incidentale, textul instituind un criteriu procedural de clasificare a cererilor.

25. Cererea principală este aceea prin care se declanșează procedura judiciară, iar cererea este accesorie dacă rezolvarea ei depinde de soluția dată unui capăt de cerere principal.

26. În doctrină sunt enumerate, în mod constant, printre cererile accesorii, solicitarea cheltuielilor de judecată. Astfel, pentru a califica o cerere drept accesorie, este necesar ca partea să o formuleze în cadrul aceluiași litigiu cu cererea principală de a cărei soluționare depinde.

27. Potrivit dispozițiilor art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă "cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar, onorariile avocaților, ale experților și ale specialiștilor numiți în condițiile art. 330 alin. (3), (...), precum și orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfășurare a procesului".

28. Cu alte cuvinte, cheltuielile de judecată sunt acelea efectuate pentru derularea litigiului principal, aflat pe rolul instanței. Așa fiind, este neîndoielnic caracterul lor accesoriu, acordarea acestora depinzând de rezultatul capătului de cerere principal. Acest aspect este consacrat în art. 453 din Codul de procedură civilă, cu denumirea marginală Acordarea cheltuielilor de judecată. Conform acestui text: "(1) Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a

câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. (2) Când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată".

29. Și în reglementarea anterioară, în Codul de procedură civilă de la 1865, potrivit art. 17 care reglementa cererile accesorii și incidentale, raportat la art. 274 din același act normativ, cererea de acordare a cheltuielilor de judecată era o cerere accesorie, atunci când se formula în cadrul procesului care rezolva litigiul dintre părți. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 14 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 760/C/1999, nu sunt supuse timbrajului cererile accesorii privind cheltuielile de judecată.

30. Cererea de acordare a cheltuielilor de judecată este o cerere accesorie din punct de vedere procesual, care, însă, atunci când hotărârea judecătorească este definitivă, va conține o obligație de plată, în sarcina celui care a pierdut procesul.

31. Așadar, trebuie efectuată distincția conceptuală dintre cererea accesorie și obligația accesorie, prima având o natură procesuală, iar cea de-a doua cuprinzând un aspect de drept material.

32. Natura juridică a cererii de acordare a cheltuielilor de judecată, atunci când acestea sunt solicitate în cadrul procesului principal, nu este contestată nici în jurisprudență, nici în doctrină, aceasta având caracterul unei cereri accesorii.

33. Totuși, în situația în care cheltuielile de judecată sunt solicitate pe cale separată, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat, prin Decizia nr. 19/2013 pronunțată în recurs în interesul legii, că aceste cereri sunt principale și sunt supuse taxei judiciare de timbru. Cererea de acordare a cheltuielilor de judecată poate fi calificată drept principală, numai dacă este formulată pe cale separată și constituie singura obligație din cuprinsul titlului executoriu, nu și dacă se formulează în cadrul unui proces ce vizează tranșarea unui litigiu dintre părți.

34. Pentru a stabili dacă obligația de plată a cheltuielilor de judecată poate fi actualizată, problema ce trebuie lămurită este aceea a naturii obligației conținute în cererea accesorie.

35. Or, hotărârea judecătorească definitivă, prin care una dintre părți este obligată la plata cheltuielilor de judecată, conține o creanță de sine-stătătoare care poate fi supusă executării silită, la fel ca orice altă creanță confirmată prin titlul executoriu. Acest raționament este confirmat, în primul rând, printr-un argument de text, respectiv art. 628 din Codul de procedură civilă, a cărui denumire marginală se referă la obligațiile susceptibile de executare silită.

36. Potrivit alin. (1) al art. 628 din Codul de procedură civilă: "Pot fi executate silit obligațiile al căror obiect constă în plata unei sume de bani (...)", iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol: "De asemenea, executorul judecătorească, la cererea creditorului, poate actualiza valoarea obligației principale stabilite în bani, indiferent de izvorul ei, potrivit criteriilor cuprinse în titlul executoriu. (...)".

37. În acest context, nu are relevanță calea procesuală prin care cheltuielile sunt solicitate și nici izvorul acestora, obligația de plată fiind certă, lichidă și exigibilă, confirmată în sarcina uneia dintre părți prin hotărâre judecătorească definitivă.

38. Obligația accesorie constă în obligația dependentă, pe toată durata existenței sale, de o altă obligație, care este principală. De regulă, obligația accesorie se naște concomitent cu obligația principală, de care este legată juridic. De pildă, în ceea ce privește dobânzile și penalitățile, la care art. 628 din Codul de procedură civilă face referire în mod direct. De altfel, dacă s-ar aprecia că obligația de plată ar fi o obligație accesorie, atunci s-ar pune problema identificării obligației principale, lucru dificil de stabilit, în raport cu cauza juridică a nașterii obligației la plata cheltuielilor de judecată de către una dintre părți.

39. Interpretarea teleologică a dispozițiilor art. 628 din Codul de procedură civilă demonstrează că norma de drept urmărește să asigure o reparație corectă, având în vedere funcția juridică a dobânzilor și penalităților, precum și pe cea a actualizării, în raport cu rata inflației.

40. Așadar, textul de lege nu vizează înlăturarea de la executare a unei obligații, în funcție de izvorul său juridic, ci practic urmărește asigurarea unei corecte executări a dispoziției din titlul executoriu, cu alte cuvinte, îndeplinirea exactă a obligației stabilite în sarcina uneia dintre părți.

41. Așa cum s-a arătat, chestiunea de drept sesizată de Tribunalul Constanța - Secția a II-a civilă necesită a se stabili în ce măsură obligația de plată a cheltuielilor de judecată se circumscrie noțiunii de obligație principală, în accepțiunea art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

42. Se constată că obligația de plată a cheltuielilor de judecată cuprinsă într-un titlu executoriu în care s-a pronunțat o hotărâre prin care s-a soluționat litigiul poate fi supusă actualizării, în raport cu dispozițiile legale menționate.

43. Deși în cursul soluționării litigiului calea procesuală a stabilirii obligației de plată a cheltuielilor de judecată este dată de o cerere accesorie, atunci când hotărârea judecătorească este definitivă, obligația respectivă devine o creanță de sine-stătătoare și poate fi executată ca atare. Cu atât mai mult, acest argument se impune pentru obținerea cheltuielilor pe cale separată, atunci când cererea are caracter principal și va constitui singura obligație stabilită în titlul executoriu. Diferența de regim juridic dintre cele două căi procesuale de obținere a cheltuielilor de judecată impune un moment diferit de la care începe să se calculeze rata inflației, în funcție de momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești (art. 706 din Codul de procedură civilă). Astfel, când cheltuielile se obțin în cadrul procesului principal, termenul curge de la rămânerea definitivă a hotărârii care tranșează litigiul, fie pe excepție, fie pe fond, iar pentru obținerea pe cale separată, termenul curge de la rămânerea definitivă a hotărârii de obligare la plata cheltuielilor de judecată.

44. În consecință, dispozițiile art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă trebuie interpretate în sensul că acestea sunt aplicabile cheltuielilor de judecată din titlul executoriu și pot fi supuse actualizării în cadrul executării silite.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Constanța - Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 33499/212/2013*, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 628 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se circumscriu noțiunii de obligație principală în titlul executoriu și pot fi supuse actualizării în cadrul executării silite.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 noiembrie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,

Mihaela Lorena Mitroi